

Always_Forever_Bold.ttf
Always Forever

0123456789

- 71 -

V Čezárež žil istý muž menom Komélius, stôhnik kohorky, zvanej Halská. Bol nábožný a boholoboj z celjim svojim domom. Dával vela almužiny hudu a ustanovíne sa modliť k Bohu. Raz okolo trejt hodiny popoludní videl jušne vo vŕtene Božičku angela, ako prichádzal k nemu a oslovne ho: „Komélius!“ Ale on na veľu tradol a prelubňoval ponadaj: „Čo je, pane?“ Odporadal mu: „Tuju modlitby a tuje almužiny vystúpili pred Božiu tvár a on si na ne spomenol. A teraz posíli mužov do Joppe a zavolaj si Šimona s priemennom Peter, božia v istóho Šimona, garbovca, čo má dom pri mori.“ A keď angel čo s ním konverzoval, odšiel, zavolal si droch slievin a nábožného vojaka z tých, čo mu boli podriadeni, všetko im porozprával a posiel ich do Joppe. Na druhý deň, keď bol na ceste a blížil sa k mestu, Peter vysiel okolo poludnia na strechu modlit’ sa keď uvidel, čo ješt’ je. Kym mu prizprávali, padol do výtrženia. Videl ohrozenie alebo a zostupoval akisia náčlou, ale veľke prestrelalo, spásané za štyri roky na zom. Bol v tej istej dňoch štvornásob, zemplozil a neboské tlačilo i zaznel mu hlas: „Peter, istoči, zavojuj a jedz!“ Ale Peter ponadál: „Nijajúci činom, pane, tet som vtedy nejedal niti poškodenie a nezistil. Čo Bok očistil, ty renazízag poškodením.“ Toto sa opakovalo tri razy a kresť bol náčlou vrázil do neba. Kym bol Peter v rozpolach, čo bol za účasť, ktorí videl, zastal pri bráve muži, ktoríhov postol Komélius, a doprovodili sa na Šimónov dom. Zavolali a pýtal sa, či tam božia Šimón s priemennom Peter. Ale Peter premýšľal o videní, kdež mu ponedal: „Hradajťa tražia muži Vsetia, teda, zist boli a bez vŕtania chot s nimi, lebo som ich ja posil.“ Peter zisiel k mužom a ponedal: „Ja som ten, ktorého hradate. Kibili čomu ste príši?“ Oni ponadali: Stôhnik Komélius, spravidlo a boholoboj muž, ktorému celj židovský národ vydala svätečio, dosťal poleg od svätoho angela aby si sa posílal do domu a vygradol tuje slová: „Zavolib ich teda dnu a počkost! Na druhý deň vstal a šiel s nimi a niektorí bratia z Joppe ho sprovdávali. V ďalší deň prišiel do Čezárež Komélius ich už čakal spolu s počasujaním príbežnej a najobľúbnejšej priateľmi. Keď Peter prichádzal, Komélius mu vysiel v istrety, padol mu k noham a ponedal mu: „Vstani, aj ja som len človek.“ Ale sa s nim rozprával, všiel dnu a našiel tam mnoho zhromaždených ľudí ponedal im: „Videte, že Žid sa nesmie spočíti ani strečiat s cudzincom. Ale nie Bok učíza, že nemáu nicio nazígať poškodením alebo nelíčiť človekom. Preto som prišiel bez vŕtania, keď ste ma pozvali. A pýtam sa, kibili čomu ste ma pozvali?“ Komélius ponadal: „Sí! To štyri dni práve v tuto hodinu, čo som sa o trejt hodine popoludní modliť vo svojom dome. Tu preto mužov zastal muž v bočnom odevu a ponedal mi: Komélius, tuja modlitba je vyslužená a Bok si spomien na tuje almužiny. Posíli teda do Joppe a zavolaj si Šimóna s priemennom Peter, božia v dome garbovca Šimona pri mori.“ Preto som teda posil po teba a ty si dobré urob, že si prieš. A teraz sme my všetci tu pred Božiou tvárou, aby sme vysprüčili všetko, čo ti Pán príkazal.“ Vtedy Peter ohorni ista a ponadal: „Načas prezenčium, že Bok nenechaťa nisom, ale v každom národe, kde je milí ten, kto sa ho boži a koná spravidlo. Synom Izraela zosil slabo a zosielal poči skrže Ježiša Krista, on je Párom všetkých. Vy vede, čo sa počne od Golgoty po kreste, ktorí hľasol Ján, diabol po celj Judei, ale Bok pomazal Ježiša z Nazareta Svatým a mocou a on chodil, dobre robil a uzdravoval všetkých posaduchujúcich diablotom, lebo bol s ním Bok. A my súme svetlenci všetkých, čo urobil v judejskej krajine v Jerozaleme. Ale zavesili ho na drevo a zabili. Bok ho tretieho dňa vzkriesil a dal mu, aby sa zjabil nie všetkemu hudu, ale svetlcom, ktoríhov Bok vopred uřil, nám, čo súme s ním po jeho zmŕtvychvstaniu jedu a plí. A príkazal nám, aby sme hudu hľasili a dosviedčovali, že to jeho Bok ustanovil za sudsia živých i mŕtvyh. Jenú vyzývali všetci proci svätečio, že pre jeho meno dosiahne odpustenie kresiek každého, kto v neli verí? Kym Peter toto konovi, zosielal Bok Svatým na všetkých. Co počivali slovo. A veriaci z oberej, čo prisíli s Petrom, zasíli, že sa dar Diečka Svetého vyzial aj na počavenie, lebo ich počali konovi jazykami a veleboj Bokom. Vtedy Peter ponadal: „Môže ešte niekoľko zaboráni, aby boli vedeni pokorení, čo doskali Diečka Svetého tak ako my?“ A rozhľadal ich pokorení v mene Ježiša Krista. Potom ho prosili, aby u nich niesielko dňa zostal.